

Jézus születése.

„Mondának a pásztorok egymásnak: menjünk el mind Betlehemig és lássuk meg e dolgot, melyet az Úr megjelentett nekünk.“ (Lukács 2, 15.)

Kedves ifjú testvérem! Mi, akik bár itt élünk e bünteljes földön, de szívünkben már átéljük az Úr Jézus születésének dicsőségét, szálljunk magunkba ezekben a napokban. Figyeljünk meg, mi történik körülöttünk. Ez a szegény világ szinte vágyakozva várja a karácsonyi ünnepeket. Hogy miért? Nem tudjuk. Valami titokzatos vágy kél szívökben s talán az emlékünnepen ők is magukba szállnak s vágyakozva mondják: „Szerettem volna én is menni ama jászol felé.“ S ez a vágy, ahogy kél az ő szívökben, úgy el is múlik, mert nem tudják, hogy az Úr Jézus még ma is megszületik azoknak szívében, akik igazán várják Őt. Mi tudjuk, mert már nekünk volt igazi karácsonyunk. Halalujah! Mi nem az adventi, a várakozó napokban élünk, mert nekünk már megjelentette az Úr az ő csodálatos dolgait. Nekünk már csak el kell mennünk, hogy meglássuk, mi történik „Betlehemben“, vagyis a szívünkben.

Kedves ifjú társam! Ha már a te szívedben megszületett Jézus, akkor légy boldog és dicsőítsd érte a nagy Messiást, ha pedig még nem, akkor imádkozál mindaddig, míg szíved nem

változik át egy szerény jászollá, melyben Jézus már él. De figyeljünk csak meg: mit csinálnak a bölcsek, a pásztorok? Úgy-e, azt mondják: Menjünk el és lássuk meg, igaz-e, amit hallottunk. S mivel csakugyan megtalálták az Úr Jézust, leborulnak és tisztességet tesznek Néki.

Testvéreim! Ha a mi szívünkben már megszületett Jézus, vigyázzunk, mert a „bölcsek és pásztorok“, kik várták és mivel már hallottak felőle, jönnek a jászol felé és figyelik, nézik, ott van-e Jézus, kiről mi beszélünk nekik? S ha meglátnak életünk-ről, hogy ott Jézus, csak akkor hajolnak meg előtte és tesznek tisztességet Néki.

A pásztorok jönnek, a bölcsek is felkeresik a bethlemi jászlat, hiszen ragyog a „Csillag“, vezeti őket, így nem mehetnek vissza hazájukba azon az úton, melyen jöttek, mert a Heródes palotájában „fegyveresek“ készülődnek megölni az új Királyt. Mi a feladatunk, pünkösd-i ifjúság? A kereső lelkeknek megmutatni a vezérlő csillagot, hogy vissza ne menjenek Heródeshez, a világ él-vezeteibe, mert már egy új Király született számukra s a csillag vezetésének engedve, szívükben élni fog. Ez a feladatunk, de mi is folyton nézzünk a csillagra. A Szentlélek ez és így zengi sok lélek: „A Messiás megszületett!“

Békésről: J. J.

Józi hazatér.

— Igaz történet. —

Egyike volt azoknak a névtől, nyugtalan természetű, kérkedő és minden vijtuskodásra kész természeteknek, amely a megkapó bűnös élvezekben nem ismer határt. Kamazskora első mozzanataitól kezdve igyekezett a legelső lenni minden legényes és hősiesség-cselekményekben.

Édesanyja, a jó hívő asszony egyre kérlelte:

— Fiam, fiam, ne menj te barátaid után bűnös heyekre.

De Józi könnyelműen vágott vissza:

— Fia! vagyok, élelem világom!
— Keservesen megbánod még ezt, fiam!

— Mindenki a maga bőrét viszi a vásárra, — felelte Józi és elment. Barátai már várták. Korcsma, dárídó, különböző kicsapongások egymást érték. Apja már egy kicsit szigorúbb volt és nem hívő, néha-néha alaposan elverte a kis „legényi”, amikor reggelente térférgelt haza mulatozásaiából.

Mindent szeretett Józi, csak azt nem, amikor erőszakosan akarták megjavítani. Ez elől bárhová elszökött volna. Mikor felszabadult iskolától és tanoncévei nyomasztó terhétől, elszabadult hazulról is és feljött egy pest-környéki gyárba dolgozni, ahová sikerült őt apjának elhelyezni. Kapott láfást egy ismerős családnál, amelyet azonban édesanyja jelölt ki, mivel nem akarta fiát teljesen kibocsátani kezei közül; meghagyta neki, hogy csak úgy támogattja, ha hívő családhoz megy lakni.

Ha kénytelen-kelletlen is, de már csupán anyjára való tekintettel is, megtette ezt Józi és egyik ismerős hívő családnál helyezkedett el s azok voltak olyan szívesek, hogy befogadták a rossz hírből álló fiút, akitől meglehetősen sokat kellett kiállaniok.

Eljárogatott a gyülekezetbe, de ugyanakkor többet látogatta a városi legényes és korcsmai szórakozóhelyeket. Ha hittelennel állt szemben, pártolta a hívőket, amikor pedig a hívők támadtak rá, véde a világi állaspontját. Anyjára szorult felülötte a gyűrű, hogy jobbnak találja elhagyni hívő szállásadót és teljes szabadsággal belevetni magát a világ karjaiba.

Amikor édesanyja meglátogatta, elment vele a gyülekezetbe és látszólag

változást árult el, de azután folytatta a régi életét, világi kicsapongásait. Munkatársaival is össze-összekoccant, amennyiben nem akart semmiképpen mögöttük maradni. Befratkozott a szakszervezetbe is, mint afféle reálisan gondolkodó vas munkás.

A gyülekezetben és kivált otthon édesanyja imádkoztak érte. Egyik alkalommal így nyilatkozott felőle egyik testvér:

— Meglátjátok, ebből a Józsiból még buzgó hívő testvér lesz.

Ezt ugyan kevesen hitték el.

Egyik öszvégi vasárnapon Józi előbb szórakozni ment, onnét a gyülekezetbe. Valaki bejött és az istentiszteletet megzavarta. Józsi ezt módfelett izgalomba hozta. Igazságtalanságot és illetlenséget látott benne. Csaknem felugrott, hogy rendfelfuassítsa a belépőt.

Hamarosan helyreállt a rend és az istentisztelet áldásosan folyt le. Végeztével a fiatalok visszamaradtak imádkozni lelki erőért. Józsi helytelenülte lármás imájukat, amiről nyilatkozott is szállásadójának, a gyülekezeti házban lakó hívő családnak — ahová Józi időközben visszament albérlőnek —, s akik viszont így szóltak hozzá:

— Józsi, Józsi! Édesanyád mennyire örülne, ha sok-sok imájára válaszul egyszer hírvélné, hogy az ő fia is imádkozik.

Nem is gondolták, hogy mennyire szíven találta e néhány szó Józsi, aki kiszaladt. A testvérek úgy vélték, hogy az udvarra ment, mivel nem akarja hallani intő beszédüket, de egyszerűen csak meghallották hangját az imádkozó fiatalberek csoportjában. Sőt utójára ő volt a leghangosabb. Órák hosszat imádkozott és bevallotta minden bűnét. Megváltó Jézusának.

Megtért.

Volt nagy öröm a fiatalok között. Örömmel üdvözölték új társukat, aki így nyilatkozott:

— Szeretnék olyan hűséges szolgálja lenni az Úr Jézusnak, amilyen voltam a világ iránt.

A gyülekezetben megalakult az ifjúsági egyesület és soralkba Józsi is beiratkozott. Ő lett az iratmisszió egyik lelkes híve. Munkatársai között bizonyos tette csodálatos változásáról, amit Isten kegelme vitt véghez benne.

Kinevezték. De ő nem törődött vele. Vitt nekik apró iratkákat és hívta őket

a golgothai kereszthez, ahol ő is megtalálta lelke békeségét és nyugalmát.

Mikor édesanyja megtudta, csaknem ugrándozott örömeiben. Azonnal vonatra ült és sietett elveszett, de megtaláltatott fiát meglátni.

Sírva adtak hálát mindketten az Úr Jézusnak, aki az édesanyák imáit és keserű könnyeit nem engedte a porba hullani.

Józsi már várja-várja a legközelebbi keresztelelési ünnepélyt.

Boldog az az ifjú, akinek ilyen édesanyja és ilyen Megváltója van.

KARÁCSONYI ÚJJONGÁS.

Álmodt láttam. Anygylsereg
Hárfa mellett zengett nekem
Csodálatos Szeretetről
Karácsonyi szent estéken.

Szívem alig maradt bennem;
Majd kiugrott, úgy újjongott;
A betlehemi örömhír
Im, énhozzám is eljutott!

Mi az élet? s mi szép benne,
Ha nincs karácsonyi álom?
Sír a lelke, bús a szívem,
Hiába életem világom.

Oh mily szép az ifjú élel
Ezer varázs, ezer pálya...
Mégis az a legboldogabb,
Kinek Jézus a Királya.

Éltem csupán múltó virág:
Majd zöldel még, holnap vége.
De én mindenkor számított
Nagy Uram segítségére.

Együtt zengek anygatokkal
Halleluját Megmenüömnék,
Együtt mondom tveleket
Ezt: Dicsőszó szent Nevének!

Nem álom ez: szent valóság.
Megtalált a Krisztus engem.
Ki tisztított vétkeimből
S oly boldoggá tette lelke.

Övé vagyok, Elé szöröm
Rövid éltem sok virágát;
Betlehemi bölcsősdalom,
Szívemnek boldog himnuszát.

Ifjúsági mozgalmunk.

Váratlanul köszöntött be mozgalmunkba ifjúságunk gyors felépése. Ráismertek feladatuk fontosságára és határozott formában tanujelét adták létezésük aktivitásának. Legelőször budapesti fiataljaink léptek szent vágyak és tettek reménydús mezejére: megalakították egyesületüket, lapot indítottak „Pünkösdi Ifjúság” címen, adományokkal, szép ígéretekkel, imaórák rendezésével, iratterjesztési propagandájukkal, aminek csakhamar híre ment az egész világon, megindították országunk pünkösdi fiataljainak szívét, lelkesedését.

Csupán néhány hónapról lehet még beszélni s máris sok helyről futott be kedves visszhangpesti ifjúságunk köszöntő harsónájára. Így nemrégén szökepusztai, békési, kispesti, pesterzsébeti gyülekezeiteinkből érkeztek örömdöntes jelentések hasonló megmozdulásokról. Egyik helyen kimentek és Szeretothonunk támogatására mezei munkát végeztek vidéki testvéreink, melyre nézve következőleg nyilatkoztak: „Mi nem tudunk zenélni, vagy más efféléit, de úgy gondoljuk, abból még kevesen tudtak falatozni. Tehát tesszük azt, amire képesek vagyunk.”

Kispesten különféle szakosztályokra oszlott ifjúsági gárdánk, mely egy felügyelő és több bizottsági tag irányítása alatt iratokat oszt, énekel, zenél, vendégeket fogad, betegeket látogat és kéthetenként imára és beszámolóra gyűl össze. Könyvtárat is nyitottak, amelybe sokan felajánlották építő tartalmú vallásos könyveiket. E mozgalomnak máris gyönyörű eredményei mutatkoznak, mert legközelebbi aláírási ünnepélyünkre több ifjú ember erősen készülődik.

Békésen kacsátok hízlalnak, sorsolnak ki ifjú testvéreink, kivált leánytestvérek. A nyertes újból felajánlja a kacsát és dupla árat küldik el ifjúsági, vagy Szeretothoni célokra. Verseket, buzdító leveleket írnak ifjúságunk jelen lapjába.

Pesterzsébeten ugyancsak megalakult e mozgalom, hogy milyen célok és igyekezetek kitűzésével, arról ők külön számolnak be. Mindenesetre lelkesítő, vigasztaló és szeretetet ébresztő, amikor egy olyan ifjúság mozdul meg, amely nemcsak tenni akar, hanem mindehhez szükséges lelkierőjét Jézusból kívánja meríteni buzgósgóssal, odaadó imaélet folytán.

Nem csupán a megemlélt helyeken, hanem messze Amerikában és Magyarországon sokerlyén mozognak fiataljaink s egy

napon csodálatos eredményekkel lepnek meg minket. Itt a karácsony! Mindenki szeretne örvendezni ezeken az ünnepi napokon. Ha igazán elérni igyekeztek ezt, elsősorban kérjétek Istent az Ó drága Fia által, hogy támasszon körülötökben tüzeslelkű, ténykedő ifjúságot. Szunnyadókat rázzon fel, fáradtatokat üdítsen meg s ha a fiatalok elevenek, eleven, sőt újjongóvá lesz az egész gyülekezet. Így értékeljétek, bíráljátok és hordozzátok imáitokban pünkösdi ifjúságunkat, valamint annak megmozdulását.

Siroki István.

Az ifjúság egy csoportja Kispesten. (Erzsébet-tér 11.)

ELŐRE!

Piros pünkösdiel,
Ifjú, hű katonák,
Zárt sorokban küzdve
Vívjuk igaz csatánk,
Harsogjon trombitánk,
Tüzet az edénybe!
Krisztus hű vitézi
Előre, előre!

Gyakori imában
Időzve térdünkön,
Küzdjünk a bűn ellen,
Olajjal fejünkön.
Lengjen fehér zászlónk,
Fel a hegytetőre!
Krisztus hű vitézi
Előre, előre!

Kapcsolódj be te is
A nagy ima-láncba.
Ha nagy terhet hordasz
Menj imakamrádba...
„Egi tűz hevítés fel
Hitem győzelme!”...
Pünkösdi ifjúság
Előre, előre!

Égi szél hadd fújjon,
Gyűljön tőle lángba
Szunnyadozó hitünk
Kicsinyke parázsa.
Testvérem, nem vágyódsz
E drága erőre?
Pünkösdi ifjúság
Előre, előre!

(Kispeszt.)

ANDRUSKO JÁNOS.

455 483

Az élet értelme.

En is, mint Ti, még az élet tavaszán vagyok, bár jobban szeretném, ha már az alkonyán lehetnék. Sokszor szeretnék már 60, vagy 70 éves lenni, mert így legalább tudnám, hogy közel van dicső „Hazám”.

De így még nem tudom, csak az Úr tudja, hogy milyen hosszú út áll még előttem. A jövőbe szeretnék tekinteni, hogy lássam, bírom-e majd a küzdelmet? Ha az Úr elrejtje magát előlem, magamra hagy, engedi látni az élet sivárságát, színtelenségét. Mert Nélküle sívár az és sötét. S egy ilyen magamra hagyott sötét órában kérdeztem: van-e az életnek értelme? Miközben szemem egy kitépett naptári lapocskára tévedt, amelyből ezeket olvastam: „Szent az élet, Isten ajándéka, szent még roncokban is, szent büntől szétmarcangolva is, szent az utolsó porcikája is, mert mindent megépíték és újjá tehet az Úr. Kérdezed-e még, hogy mi értelme van az életnek? Isten az élet értelme! Nem hallod lelkednek elnyomott fejeletét?” — Micsoda fejelet! Örömmel töltötte el a lelkemet,

hisz maga az Úr felelt. Majd igéjéhez vezetett, még pedig: Esaiás 49. r. 15. verséhez. Örömteljes és gazdag vigasztalás volt ez s én nem tudtam mást, csak sirva-örömmel magasztalni Őt.

Testvér! Ha olykor-olykor sötét és sivárnak látnád is az életet, ne csüggedj! Az Úr el nem feledkezik Rólad. Ő próbára tesz, de megerősít. Magadra hagy, hogy lássad, mily tehetetlen vagy, hogy Nélküle semmit sem tehetsz.

Engedi látnod, hogy az élet sötét, és sívár Nélküle. Hogy az életnek csak Vele és Ő benne van értelme.

Gáli Iona, Békéscsaba.

Munkánk felett nevet, bölcsességünket kigúnyolja a Sátán, de remeg, ha imádkozunk.

Mi módon őrizheti meg tisztán az ifjú az ő útját, ha nem a Te beszédednek megtartása által?

(Zsolt. 119, 9.)

Kicsoda az, aki féli az Urat? Megmutatja annak az utat, amelyet válasszon.

(Zsolt. 25, 12.)

Kezdet.

Valahol egy csendes völgyben és éppen egy fa tövében láttam: — egy kis forrás fakadt. Igen kicsiny kis csermely indult belőle. Nézegettem s azon tanakodtam magamban, ugyan merre veszi útját és hova folyik e kis víz? Még olyan zavaros volt a víz. Nem sok reményt fűztem hozzá, hogy e víz valaha tiszta, hűs, fáradt utast üdítő forrásvíz lesz.

Tévedtem. Később arra menve láthattam, hogy a forrás víze mennyre kitisztult. Ittam belőle s nagyon kellemes ízű, hűs víze volt. A kis csermely szépen megdagadt s csaknem patakot képezve folydogált kereszt és mélyített medrében csendesen. Talált utat, amerre folyjon! Kellemes víze sokszor csillapította égő szomjamat.

Hogy miért — ki tudja —, de Isten népe, a pünkösdi nép völgybe jutott. Itt csend honol. Bérceken süvítő szélnek ereje megtört. Dús lombzatú faóriások árnyéka védelmet nyújt a tűző nap sugarai ellen. Ebben a különös, misztikus és csendes völgyben egy forrás fakadt: az Ifjúsági Mozgalom.

Az ifjú szívekben már régebben ott érelődött ezen gondolat: tenni, sokat tenni, nagyot tenni Jézusért, csak módját nem tudták ejteni kifejtésének. De a cseppek összegyűltek, felszínre törtek, nem mint magasságokba szökkelő mesterségesen fűrt kút meleg víze, hanem csendesen, szerényen, sőt mondhatnánk: idéllenül... Sokan mosolyogva nézik e girbe-gurba irányban mozgó csermelykét: ugyan mi is lesz belőle?...

És mi, ifjak csodálattal lát-

Megtisztulás — szolgálat.

Hogy az élő Istennek élő szolgálatot tehesünk, annak előfeltételei vannak s ezek között az egyik a megtisztulás. Megtisztulás nemcsak „bűnös cselekedetektől” — hanem a „holt cselekedetektől” is, amint a mi témánk ezt jelzi. Minden ének, amit nem szívből énekelünk, minden ima, ami nem lélekből származott, minden szolgálat, mely nem a lélek ösztönzésére történik, „holt cselekedet”, melyektől meg kell tisztulnunk Krisztus vére által, olyannyira, hogy ugyanazon indulattal szolgálhassuk Istent, mellyel Krisztus szolgált az ő mennyei Atyját. A Szent Lélek áldozó Lélek s ezen Lélekben hozta Krisztus az ő áldozatát s ontotta vérért. Ez a vér megtisztít bennünket „holt cselekedeteinkből”, amelyek önzésből fakadtak s annak pecsétjét horadják magukon. Ha ilyen szolgálatot teszünk Istennek, akkor csupa halottat viszünk Isten elé a Szentélybe.

Ezzel szemben maga a szolgálat is segít e megtisztító munkában. A Mózesnek adott lecke a Csipkebokornál sokszor megis-

juk, mint szaporodik bővített medrében duzzadó vizünk: naponként szaporodik, naponta gazdagodik a Jézusért tenni-vágók száma. Szíveinket vágó hajtja: ki a csendes völgyből, hűs magányából zárkózott életünkre, ki a szabad mezősre, ahol a Lélek szelének ereje szágdul, ahol ugyan sütt a nap, de fáradt vándor hajlik vizünkre és vele együtt üdülünk mi is.

Üdítő, másokat, boldogtalankat vidámitó, fáradtakat frissítő forrásvizét akarunk magunkban hordozni.

Mi által lesz vizünk mások számára kellemes? Ha nem végül bele ártalmas dögöknek, mérges füveknek veszedelmes kivonata, ha mélyről, az Isten szerelmének trónjától ered.

Lehet, hogy e víz most még zavaros, de ezt a felfakadás nehézségei és a meder irányának

méltódk, valahányszor szolgálatra szólít valakit az Úr. Isten azt mondá Mózesnek, hogy tegye az ő kezét a kebelébe. (Mózes II. 4. 6.) Mózes ezt megtette s ismét kivette a kezét s kicsoda felfedezés. Fehér volt. mint a hó a lep-rától. Mit akart Isten ezáltal Mózesnek mondani? Röviden azt, hogy mindaz, ami Mózes kebeléből származik, olyan lesz, mint Mózes keze. Testvér, dugd a kabátod alá, a kebledre a kezedei. Helyezd a szívedre! Nézd meg aztán a kezedet!... Ha őszinte akarsz lenni, meg kell vallanod, hogy fehér, mint a hó a bépk-losságtól. Tudod most, hogy mennyit tarthatsz magadról? Dicselkedhetsz még nagy szeretettel és őszinteségeddel?... Fel tudsz adni másokat még mindig oly gyorsan?... Nem. Nem teheted meg. Mielőtt Ésaías egy Istentől eltávolodott nemzetiség felett az ő „jaj”-át kimondhatta volna, mielőtt másoknak mondhatta volna: „Te elvesztél!” — előbb önmaga felett kellett jávészélnie, mondván: „Jaj nekem! Én elvesztem!” (Ézs. 6. 5.) Amíg ezeket a leckéket meg nem tanultuk, alkalmatlanok vagyunk a szolgálatra.

A szolgálat állandó önmegsemmisítés és aláírása a saját halálos ítéletünknek. — „Megmutatom, mennyit kell szenvednie az én ne-

A 23. zsolnárbán Dávid egy „terített asztalról”, „olajjal elárasztott fejről” és egy „csordulig telt pohárról” beszél; — a

Kispesti ifjúság vonószekara.

ve mért” — mondja felmagasztalt Urunk Pállal szemben. Szolgálat szenvedést hoz magával, mély, benső szenvedést. A szolgálat az én megsemmisítésében igen nagy szolgálatot tesz.

csak azután, hogy a halálnak völgyében járt. Ha a golygótai keresztalál árnyékában járunk, akkor reánk is várnak Dávid szavaiban jelzett áldások. Nem akarjuk ezért elkertülni a mélyebb megtisztulást, mert szükséges a szolgálathoz s a szolgálathoz sem akarjuk elmulasztani, mert megtisztulásunk segítőtársa. Ez a két tényező munkálta ki s véste Mózes fejféjára e szavakat: „Az az ember pedig, Mózes, igen szelíd vala, minden embernél inkább, akik e föld színén vannak!” (Mózes II. 12. 3.) Forster.

A LEGMAGASABB HEGY.

Széttekintek a nagy földgolyón. Melyik a legmagasabb hegy, amelynek csúcsa kiemelkedik a többiek sorából? Vannak magas hegyek, melyek csúcsát örök hó bársonya behorítja, tövükben pedig virágzó, zöldelő völgyek, mezőségek. Szemem mégis egy bérceen akad meg. Talán ez a legmagasabb. Neve: Sínai hegy. Itt adta Isten Mózesnek és Izráélnak a törvényt. Vagy a távolba elvező Araráthegey, vagy a felhőkbe nyúló Mount Everest?...

Legmagasabb hegy a Golgotha, mert legközelebb áll hozzá a mennyország.

B. Béla.

megváltásza körül támadt vissza-visszafolyások okozták. De ömlik az isteni áldott Víz, bővül a forrás titokzatos torka s mind tisztább lesz víze, mind határozottabbá irányja.

... Lesz ifjúság hazánkban, amely nem fél bizonyágot tenni hitéről, élő Krisztusáról úton-útfélen... Nem szégyenli szomszédjának, munkatársának elhíresztelni egy-egy okosan átadott traktátussal, vagy mondott, kellemes hívó szóval, hogy Jézus őt is várja... Aki nem szégyenli Urát énekelni, szavalatokkal, szép zenével dicsőíteni, Nem riad meg a Lélekokoza szél munkájától, amikor betölti a sziveket, hanem naponta buzgón kéri: Jövel, Szentlélek!

Igen, egy ifjúság, melynek tisztalelkű I. arcos tagjai nem költik szerény keresetük elszakított hányadait sok hiábavalóságra:

nyalánságra, piperére, hanem ezt összerakosgatják és lapot indítanak, gyülekezetet támogatnak munkájában, szegényeket és beteget segítenek stb., stb.

Ezt akarja Jézus. Erre várnak úttalan úton bolyongó szomjas vándorok. Felüdülnék bizonyágtételeinken, ha kitűnik, hogy nemcsak szavaink, de Krisztusban elmélyült életünk üdítő gazdagsága.

Hadd mondhassa ezt még sok tévedt vándor és éhes utas, amikor Isten kegyelme közénk vezérli és lelke feljűssül bizonyágteljes munkánk eredményében:

„Az Úr az én Pásztorom, nem szűlködöm.

Fűves legelőkön nyugtat engem és csendes Vizekhez terelget engem.” (Zsolt. 23. 1—2.)

Fábián József.

SZOLGÁLNI AKAROK.

Szolgálni akarok Jézusom tenéked.
Add, hogy megtaláljam akaratod, kedved.
Engedd, hogy mindenkor csak tereád nézzek.
Tanácsot mindenben csak tőled kérjek.
Taníts életem lábaidhoz tenni.
Minden parancsodat hűn teljesíteni.

Szolgálni akarok Jézusom tenéked.
Számodra menteni, gyűjteni lelkeket.
Sokaknak beszélni nagy szeretetedet.
Kereszten elvégzett drága, szent művedet.
Hirdetni jószágod, mely bűnöst elfogad;
Élő, szent vizedet, mely soha nem apad.

Szolgálni akarok Jézusom tenéked.
Énekekkel dicsérni áldott, szent nevedet.
Hogy szálljon az ének, hirdelve szerte-szét.
Mily boldogság bírni Jézus szeretetét.
Énekekkel hirdetem, hogy megváltott engem.
Mandolinomon is szent nevét dicsérem.

Szolgálni akarok Jézusom tenéked.
Fogadd el szívemet, egész életemet.
Minden percet, melyet kegyelemből kapok.
Dicső oltárodra áldozatul hozok.
Minden dolgaimat alázattal teszem.
Hogy ennek végével jutalmam elvegym.

Zubor M., Bpest.

IFJÚSÁGHOZ.

Ifjú, szív, fel, elő krisztusi szóra.
Remegj meg, serkenj fel e riadóra:
„Vitézek, harcosok, bátran előre,
A legszebb, legdicsőbb csatamezőre!”

Bibliát kezded! Hirdess szerteszét
Lelkeket megmentő tiszta, szent Igét.
Áment hangozzon rá millió ajak
S dicsérje — miként te — híven az Urat.

Dicsőség Istennek, ki Atyánkká lett
Jézus irgalmából, fiaivá tett.
Szent Elke vigaszát nekünk elküldte,
Dicsőség, dicsőség szálljon Nevére!

Dicsérje minden szív megtartó kegyét,
Ki megtörte szívünk kökemény jegét.
Áldjuk mindörökké hű Mesterünket,
Hisz Óbenne leljük sok örömünket.

Zengjünk halleluját bátran, lelkesen.
Szívünket adjuk át Néki teljesen.
Ő az, ki üdvöt ad s boldog érzetet,
Általa életünkbe béke érkezett.

Ifjúság, fel tehát! Figyeld a Vezért.
Harcolj a legnemesebb győzelemért.
Jézussal csatába menni élvezet.
Vele bizton győzünk ellenünk felett.

(Pestszenkerzsebet.)

Szabó Ernő.

Ébredezés.

Lerázva átmom nehéz bilincseit,
Felvetem fejem, mint büszke óriás.
Keresem örök jóvendőm kincseit,
Kutatom sorsom, mint megannyi más.

Mire születtem, miért kell küzdenem?
Kit szolgál erőm, kinek hódoljak én?
Múltam, vagy jóvendő bérem szenvedem?
Múlándó életem tövises terepén.

Tegnap még búsan estem térdeimre,
Sirattam múltamat, a drágát, a szepet...
Rátat is; mikor Istent elfeledve,
Bűn tépázta szívem, nevémet engyészet...

Ma új kedvemmel, új lelkesedéssel,
Török diadallal előbbre útamon.
Aki ellenem támadni merészel,
Megtánja százszor is, — előre mondhatom.

Felvettem harci ruhámat s fegyverem,
Reátok támadok ti gőgös bűnösök!
Térdre parancsok forró lehelletem;
Szerelmem tüzevel ellenetek török!

Éneke? Parancs: Dicsérd a nagy Istent!
Imám? harci szózat: Le a bűn Úrával!
Zeném imádat: „Ki alkotott mindent
Fenntart, éltet, üdit dicső hatalmával!”

Szavam vaspöröly; biztosan agyonzúz,
Ha gőg és bűn jogán folyton szembeszállasz;
Lehetsz bősé Titán, vagy nyegle Gézengúz,
E szédítő harcban bünnel meg nem állasz.

Erősebb vagyok, erőm mennyből ered:
Manna táplálékom, életvíz italom.
Te bájat szüresölsz, vétek a kenyered!
Nem menthet meg téged sem pénz, sem hatalom.

Boldogabb vagyok! Golgotháról folyik
Naponta friss ital, lankadó szívemre;
Hejh, akkor ismét megvizsgálatódik
És szinte vágyódom újabb küzdelmekre.

Pünkösdi ifjai! Hatalmas óriás!
Kikben szent Tűz lángol: Istennek ereje,
Győzelmi dalban zengjék el: Indulás!
Pusztítsa az ellent szent Igénk pörölye!

Dicsőült Krisztus! Mi üdvünk, mi várunk,
Áld meg küzdelmünket s e kedves sereget,
Mikor csüggednénk ismét rád várunk
S megfáradunk tebenned isteni Szeretet.

A munka.

(Folytatás.)

Isten munkája e földön nem fejeződhet be mindaddig, amíg gyülekezeteink minden egyes tagja, kiváltképen pedig ifjúsága nem egyesíti erejét és törekvéseit prédikátorával és a gyülekezeti vezetőkkel.

Azon megbízás, melyet a tanítványok kaptak, részünkre is adott. Ma is — akárcsak mindenkör — a felfeszített és feltámadott Megváltót kell felemelnünk azok előtt, akik Isten és reményesség nélkül élnek e világban.

Urunk pásztorokat, tanítókat rendel s elküldi őket, hogy úgyszólván ajtóról-ajtóra jutva benyisson minden bűnöshöz a Nagy Vándor, az Úr Jézus Krisztus, hirdetvén szolgálai által a megváltás üzenetét, az örömhírt, hogy Jézus Krisztusban bűnbocsánatot nyerünk; s ezt minden népnek, nemzetnek és ágazatnak kell hallania.

Nem élettelen kifejtésekkel kell az örömmüzenetet a népekkel közzölnünk, hanem világos, határozott és buzdító szavakkal.

Kedves ifjú testvéreim, munkára fel, az idő, melyben élünk, nagyon komoly; legyünk mi is komolyak. Még sokan, százak és ezrek várják a figyelmeztetést életük megmentésére. Kell, hogy a világ a hívó ifjakban a kereszténység erejének hatalmas bizonyítékát lássa. Nem csupán itt-ott s elszórtan, hanem mindenütt az egész világon szüksége van az embereknek a kegyelem üzenetének megismerésére.

Szent megbízatással vagyunk felruházva, kedves ifjú testvéreim, pünkösdi ifjúság! Nekünk, a jövő várományosainak szól e parancs: „Elnyven, tegyetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvé őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam néktek, és imé én ti veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.” (Máté 28. r. 19—20.)

Isten elhívott minket azon munkára, hogy a megváltás üze-

netét másokkal tudassuk. A Szentlélek képezi erődöt és munkádat tökéletességre, kedves ifjú testvéreim. Engedd, hogy a Szentlélek munkálja szívedet és Isten véghez vigye benned szentséges akaratát. *Mérész Sándor.*

Ifjúsági ünnepély Budapesten. Halalujah, vagis: dicséjérték az Urat! Budapesti és környéki ifjúságunk e célból sereglött egybe Aréna-úti gyüleke-

A GOLGOTHAJ KERESZTNÉL.

Krisztus, a keresztifán
Ki értem szenvedél,
Az én bűneimért
Véreddel fizetél,
Hadd boruljak oda
Kereszted tövébe,
Hadd tegyem le vétkem
Szent színed elébe.

Hadd mondjam el neked
Hogy mily bűnös lettem,
Hogy üldöződ közt
Magamra ismertem.
En ácsoltam neked,
Uram, a keresztifát,
En voltam, ki szíved
Dárdával döfte át.

Vly szörnyű nagy vétek
Terheli lelkemet, —
Hogy várjak hát tőled,
Jézusom, — kegyelmeim?!
De azért én tudom,
Hogy te megbocsátasz,
Hogy a keresztifán is
Nekem készül vigasz.

Megváltó Jézusom,
Bűnbánattal kérem,
Hogy kiömlő Véred
Törölje el vétkem.
Mossa el lelkemnek
Minden szennyes foltját,
Hogy tisztán szállhasson
A mennyekbe — Hozzád.

Bízom benned, Uram,
Mert Te igralmas vagy,
Mert a Te kegyelmed
Oly véghetetlen nagy.
E szent bizalommal
Bűneim lerakom
A Te lábaidhoz,
Megváltó Jézusom.

Oveburg (Canada).

Jezoviczki Györgyné.

zetünkbe december 8-án d. u. 5 óra-
kor. Már hetekkel eelőbb készültek erre,
legkivált budapesti ifjú testvéreink,
anol egy kiváon hatalmas tábora van
a fiataliságunk.

Ok rendezték tehát az ünnepélyt
gazdag tárgysorozattal, ének, zené és
szavالاتok különféle variációival. Vendégszerepeltek kispesti és pesztenszer-
zsebeli testvéreink is ének, zene, valami-
mint szavالاتszámokkal, amelyekben
tehetségük legjavát igyekeztek adni.

Eleinte Mérész Sándor tv., a buda-
pesti ifjúság és az ünnepély vezetője
kinos percekét élt át meri (részben a
félünnepre való tekintettel is) egyesek
alaposan lekésték és felborult a prog-
ram.

De ez egyáltalán nem számított, mert
csak arra volt jó, hogy jobban kéri-
jük az Urat áldásának kitöltéséért.

Tomí testvér, akit még mindig beteg-
sége tartott vissza az ünnepélyen való
részvételtől, levelet írt az ifjúsághoz és
jelenlevőköhöz, akik a nagy imáházat
teljesen betöltötték. Könyvek csordul-
tak ki a levél olvasása alatt és fohá-
szok törtek az Úr felé szolgálójának fel-
épülése érdekében.

Minél tovább együtt voltunk, annál
kedvesebb percekét éltünk át. Mindig
türelmesebbekké váltak énekeink, a
szavالاتok és kellemesebben hatott a
zene.

De legtöbb áldást drága Igéjében rejt-
tett számunkra az Úr, melyet gyenge
eszközben keresztül ez alkalommal ke-
gyének gazdagságában tárta elénk s
melyből kitűnt, hogy itt nem ember,
hanem a Szentlélek akar szólni Isten
elbágyadt népéhez...

Márk 10, 17—18. versek alapján S.
tv. hirdette a szent ígékelt, végül pe-
dig Mérész tv. mondott néhány bücszűs-
söt, amelyek szeretettel és lelkesedés-
szel teljeseek voltak.

Végéredményben minden szépen
ment és kivált a pesti fiatalok alapo-
san felkészültek e napra s nem tudjuk
elfelejteni sem nőikar, sem vegyeskari
énekeiket, amelyek az énekkar újonc-
ságát tekintve igen jó hatást tettek a
jelenlevő vendégtestvérekre és hall-
gatókra. A szavالاتok is buzdítóak vol-
tak, de mindennél jobb volt, amikor a
Lélek elragadta az ifjúsági ünnepőket
és boldogan adtunk hálát az Úr Jé-
zusnak, aki megjelent közöttünk.

Leghőbb vagyunk, hogy ezen al-
kalom sok bűnös, de akkor jelenlevő
ifjú megmentésére váljon. *Kispesti.*

Napi postából.

HÁLÁT

és köszönetet mondok édes Atyámnak, hogy én is pünkösdi ifjúságunk soraihoz foglalhatok helyet. Amióta megalakult a mi kis hadseregünk, azóta telve vagyok vágygal Jézusért munkálkodni és terjeszteni áldott országát.

Nálatok milyen vágyak lappanganak, kedves testvéreim? Ti nem úgy vagytok, mint én, hogy szeretném Krisztus zászlaját minél magasabban lengve látni?

Szedjük össze nyert talentumjainkat és igyekezzünk sáfárkodni, sok-sok boldogtalan lélek hasznárá, és megmentésére. Neked csak egy talentumod van? Sebah, lesz abból még több is, ha gyümölcsözteted. De ha elásod, akkor még az az, egy is elvétetik tőled. De minek mondjam ezt én, hiszen te olyan jól tudod!

Harcoljunk. De, amikor olyan nagy az ellen — mondhatod. Hiába! Mi leszünk erősebbek és győzelmesebbek, mert Jézus velünk. És ha Isten velünk, kicsoda ellenünk? mondja az Ige.

Végül közelgek a jutalomosztás. Ezt már mindenki szereti, akár itt a földön is. De nem megy ez akárhogyan. Tettél Jézusért valamit? Lehet, hogy nagyon keveset, az is, hogy sokat... A szerint veszed jutalmadat, amint buzgólkodtál e földön Erette.

Nem is ifjú az, aki nem tud buzgólkodni. Ha pedig mégis ifjú, úgy szégyen az ifjúságra. Az ifjúságra, amelyik lekésült Jézusért.

Idősek! (Ilyenek is vannak? A pünkösdiéknél nem lehetnek idősek!) Csalakozzatok ti is lelkes Pünkösdi Ifjúságunk táborába!

Meleg Józsefné, Budapest.

Örömkönyvek jelentek meg szememben, amikor kezemhez jutott az ifjúsági lap. Egy dolog azonban mégis megszorított, még pedig az, hogy csak két oldalból állt az ifjúsági lap.

Mi itt sokat imádkozunk, sőt külön imaóráit is tartunk a pünkösdi ifjúságért és hogy bővebb terjedelemben jelenjen meg a mi régen várt kedves ifjúsági lapunk.

Az Úr kegyelme és békessége maradjon az öt félórák!

Béke veletek! ifj. Durkó János, Békés.

Boldog volt a szívem, amikor kezembe vettem az ifjúsági lapot és láttam, hogy megkezdtek a szép munkát, melyben hűséggel én is részt akarok venni.

Kérjük a mi mennyei Atyánkat, hogy táborának ifjúságát szaporítsa.

Az Úr áldása és szeretete maradjon veletek és velünk.

Fehér Magda, Békés.

*

A mi kedves lapunk, amelyet nem vártunk, igen nagy örömet szerzett nekem. Úgy tetszett mintha az angyalok röpitették volna hozzánk a mennyből.

A kereszteb egyikkel kézzel kapaszkodó, a másik kézzel a szakadékaiba zuhanat ifjút kiemelő hőst ábrázoló kép buzdítólag hatott rám. Mélységbe zuhanat voltunk mi és onnan emelt ki mindnyájunkat Jézus.

A kicsiny lap minden egyes szavambensőmbé hatott és úgy éreztem, hogy ez az ifjúsági lap csak az enyém.

A lapért és minden ifjú testvéremért szüntelen imádkozni fogok.

Józsa Juliska, Békés.

*

Kicsiny laposkánk megjelenése meglepetést és nagy örömet szerzett számomra. Milyen jó, hogy már nekünk, pünkösdi ifjúságnak van nevünket viselő lapunk.

Betűi olyanok, mint a csillogó gyöngyszemek, amelyeket nem győzünk felfizni.

Legyen velünk s laposkánkkal az Úr! Durkó Zsuzsánna.

EGY METHODISTA LAP

1899-ből a Szentlélek ajándékáról a következőket írja:

„A Biblia összes ígéretei közül egyik irányban sem olyan határozottak és világosak, mint éppen a Szentlélek ajándékára vonatkozólag. Ez minden ajándékok felett álló ajándék. Isten sokkal szívesebben adja a Szentleket, mint a szülő a gyermekének a kenyeret. Persze, nekünk ehézni kell a Szentleket után és készeknek kell lenni a befogadásra és arra, hogy vele és általa munkálkodjunk, máskülönben nem jön hozzánk. Vele mindennel bírnak, nélküle semmiel! Prédikálásunk, imánk és munkánk hiábavaló, ha nem ez a Lélek munkálja! Amire mindenekelőtt és mindenekelőtt szükségünk van, az a Szentlélek”.

Örömmel dicsőítem az Urat a megjelent ifjúsági lapért. És azért is, hogy én is a Krisztus ifjúsági táborába tartozhatok. Dicsőség az Ő szent nevének. Igazán boldog vagyok, hogy az Úr megengedi, hogy neki szolgáljunk. Kérem a jó Istent, hogy legyen nekünk segítségül munkálkodni az Ő ügyéért.

Ifjú társatok: Gálik Erzsébet Békécsaba.

LEÁNYOK KÉRELME AZ ASSZONYOKHOZ.

Kedves nénik, hozzátok intézzük kérelmünket, mint tapasztaltakhoz. Kérünk titeket, hogy feljelték a lapunk számára erre a kérdésre röviden: *Mit tennétek ti, ha leányok volnátok?* — Szíves válaszaitokat örömmel várják a leányok.

NYUGTÁZÁSOK.

Ifjúsági lapunknak jelenleg nincs kiadott előfizetési díja; mindenki tehetsége és jóakarata szerint támogatja, viszont e készség adja a lap terjedelmét és megjelenésének határidejét.

Mint a következő nyugtázásokból kitűnik, az adományok nagyon változók és tetszészerintiek.

Budapesti ifjúság 5.96, békési ifjúság 10.—, Gálik S. és A. Békécsaba 2.50, Mihók E. W. 9.78, Pesterzsébeti ifjúság 6.—, Fábián József Kispes 5.—, Vida Bálint Tápiszentmárton 5.—, Györi Endre Békés 2.—, Kerekes János Pél 1.—, Somogyi Kálmánné Tapolcafő 1.—, Pszota István Kiskőrös 1.50, Vleskő Irma Békécsaba 2.—, Kispesti ifjúság 40.—, Gerjeni „ifjúság” 3.—, özv. B. Balog Mihályné Gerjen 2.— pengő.

Áldott legyen a jó Isten, hogy ennyire is indította sziveinket, reméljük, a jövőben még nagyobb áldozatokra is képes lesz ifjúságunk. Örvendünk, hogy amerikai testvéreink is feligyelték lapunkra és kérésünkre. Valószínűleg ők is örömmel üdvözlik e nyolc oldalas terjedelemben megjelent lapot.

Minden olvasónknak a legboldogabb karácsonyi és újévi ünnepeket kívánjuk.

Felölés kiadó: Tomi József, 52736 Bethánia-nyomda, Budapest.

Felölés: Horváth János.